

на лѣво се намираше стаята на Военния Министъръ, ала съ прозорецъ безъ стѣкла. Направо прѣзъ стаята на камердинера, дѣто е билъ душгътъ, имаше проходъ за въ стаята на Царя, въ която имаше наредени единъ походенъ креватъ, нѣколко походни столове и масички. Въ долния етажъ нѣколко стаички бѣха приспособени за князь Суворова и за генералъ-адютанта Рилевъ. Това бѣ дворецътъ въ село Горня-Студена.

Въ Горня-Студена на царствения подвижникъ бѣ сждено да прѣживѣе тежки нерадостни дни.

Най-близкитѣ до него лица, нѣжнолюбящитѣ го: Прѣстолонаслѣдникътъ, братъ Му, главнокомандующиятъ, нееднократно подиръ минаването на руската армия Дунава се опитвали да го убѣдятъ да напусне армията и да се върне въ Петербургъ. Тѣ се опасяваха отъ врѣдното влияние върху неговата нервно-впечатлителна натура, което оказваха евентуално печалнитѣ извѣстия отъ кървавитѣ сражения, както и отъ бѣдствията, неразлжчно свързани съ войната — прѣпгълването на болницитѣ и лазаретитѣ съ ранени. Тѣ трепереаха и за личната му безопасност. Царътъ не искаше да чуе за оставянето на армията. — Той рѣши съ християнско смирение да носи възложения си кръстъ и съ дълбока вѣра въ Провидѣнието, въ несъмнѣната доблестъ на войскитѣ си, въ самоотвержението на народа си, да извърши Своя великъ подвигъ до край.*

* * *

Въ Горня-Студена Царътъ ставаше отъ легло винаги въ 8 часа, даже въ дни, които слѣдваха слѣдъ

* Вижъ Императоръ Александъръ II, отъ С. С. Татищевъ, т. II, стр. 397.